

Research Paper

Coaches' Roles for Guidance of Athletes :Qualitative Study**M. Mohammadi¹, F. Daryanoosh², R. Naseri Jahromi³,
S. Khademi⁴, S. Shadi⁵, F. Roosta⁶**

1. Associate Professor in Curriculum Development, Shiraz University, Shiraz, Iran. (Corresponding Author)
2. Associate Professor in Sports Physiology, Shiraz University, Shiraz, Iran.
3. Ph.D. in Curriculum Development, Shiraz University, Shiraz, Iran.
4. Ph.D. Student in Curriculum Development, Shiraz University, Shiraz, Iran.
5. MSc in Curriculum Development, Shiraz University, Shiraz, Iran.
6. B.S. Student in Family Counselling, Fatemiyeh Shiraz Higher Education Institute, Shiraz, Iran.

Received: 2022/05/14

Accepted: 2022/09/07

Abstract

The purpose of this study was to explore sports coaches' role in guidance of athletes via a qualitative approach. This study was applied in terms of purpose and was among the qualitative and multidisciplinary researches. In order to explore the concept of guidance of sports coaches, this study with a meta-combination approach, the findings of global studies and further, based on the use of phenomenology, has explored the lived experiences of sports coaches in relation to guidance. The meta-combination design was performed using the six-step method of Sandlowski and Barroso. The sources of data collection were five databases for foreign studies and two databases in Persian language. After collecting the data, the content analysis method was used for data analysis. The phenomenological design was performed using a seven-stage Kjaizi model. The research instrument included semi-structured interviews, and participants in this section were 20 sports coaches in the academic year 1401-1400. The sample selection was done through criterion purposive method, snowball technique and theoretical saturation. The data in this section were analyzed using thematic analysis method. Based on the results of the two projects, the design of the role of guidance in the coaching skills of sports coaches was identified in the form of three main themes including developer, moral, and enabler. Therefore, a coach who is proficient in guidance techniques along with athletes can help them to achieve success and sports and professional goals in a correct, principled way.

Keywords: Coaching, Guidance, Sport, Phenomenology

1. E mail: m48r52@gmail.com
2. E mail: daryanooshf@yahoo.com
3. E mail: dr_rnaseri@hotmail.com
4. E mail: solmazkhademii@gmail.com
5. E mail: ferdowsshadi209@gmail.com
6. E mail: far631545@gmail.com

Extended Abstract

Background and Purpose

The definition of coaching is more comprehensive than just being a trainer or teacher, as coaches must demonstrate skills in practice, and plan and guide athletes. Other roles such as guidance, counseling, trainer, teacher, trainer or leadership have been introduced for the sports coach. A mentor acts as a teacher and mentor to the student, which leads to a mutually beneficial and professional relationship over time (1). In recent years, the term of guidance has become popular in sports coaching, which, in particular, has been associated with good and insightful performance in relation to the development of knowledge and expertise of educators. Mentoring is a social support mechanism that is considered to evaluate individual progress and shows the group social connection between the mentor and the learner (2).

Methods

This study was applied in terms of purpose and was among the qualitative and multidisciplinary researches. In order to explore the concept of guidance of sports coaches, this study with a meta-combination approach, the findings of global studies and further, based on the use of phenomenology, has explored the lived experiences of sports coaches in relation to guidance. The meta-combination design was performed using the six-step method of Sandlowski and Barroso. The sources of data collection were five databases for foreign studies and two databases in Persian language. After collecting the data, the content analysis method was used for data analysis. The phenomenological design was performed using a seven-stage Klaizi model. The research instrument also included semi-structured interviews, and participants in this section were 20 sports coaches in the academic year 1401-1400. The sample selection was done through criterion purposive method, snowball technique and theoretical saturation. The data in this section were analyzed using thematic analysis method.

Findings

Based on the results of the two plans, coaches' roles for guidance of athletes were identified in the form of three main themes including developer, moral and enabler.

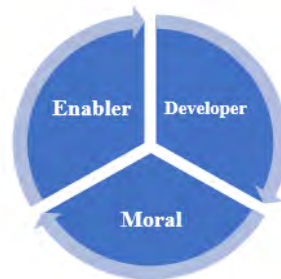

Figure1- Coaches' Roles for Guidance of Athletes

Conclusion

The result is that a coach who is proficient in instructional techniques along with athletes can help them to achieve success, and sports and professional goals in a correct, principled way. In general, in guidance programs, instructors have more seniority and expertise in a specific field than learners. There are few articles about coaches who spend a large part of their careers coaching athletes (4). However, the issue of guidance counselors is not very clear and there is a need for more research in this field.

Keywords: Coaching, Guidance, Sport, Phenomenology

1. Downham, L., & Cushion, C. (2020). Reflection in a high-performance sport coach education program: A Foucauldian analysis of coach developers. *International sport coaching journal*, 7 (3): 347-359.
2. Moen, F., & Federici, R. A. (2011). Perceptions of coach competence and perceived need satisfaction: Assessing a Norwegian Coach Competence Scale. *The International Journal of Coaching in Organizations*, 8 (32): 124-138.
3. Sandelowski, M., & Barroso. J. (2007). *Handbook for synthesizing qualitative research*, New York, NY: Springer.
4. Falcao, W. R., Bloom, G. A., & Sabiston, C. M. (2020). The impact of humanistic coach training on youth athletes' development through sport. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 15 (5): 610- 620.

نقش‌های مربیان در ارشادگری ورزشکاران: یک مطالعه کیفی

مهدی محمدی^۱، فرهاد دریانوش^۲، رضا ناصری جهرمی^۳، سولماز خادمی^۴، صدیقه شادی^۵، فائزه روستا^۶

۱. دانشیار بخش مدیریت و برنامه‌ریزی آموزشی دانشگاه شیراز (نویسنده مسئول)

۲. دانشیار بخش تربیت بدنی دانشگاه شیراز

۳. دکتری برنامه‌ریزی درسی دانشگاه شیراز

۴. دانشجوی دکتری برنامه‌ریزی درسی دانشگاه شیراز

۵. کارشناس ارشد برنامه‌ریزی درسی دانشگاه شیراز

۶. دانشجوی کارشناسی مشاوره، مؤسسه آموزش عالی فاطمیه شیراز

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۶/۱۶

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۲/۲۴

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی نقش‌های مربیان در ارشادگری ورزشکاران با رویکرد کیفی بود. این پژوهش از نظر هدف کاربردی، در زمره پژوهش‌های کیفی و از نوع چندروشی بود. در این پژوهش برای کاوش مفهوم ارشادگری مربیان ورزش با یک فراترکیب، یافته‌های مطالعات جهانی و در ادامه به پشتوانه بهره‌گیری از پدیدارشناسی، تجارب زیسته مربیان ورزش در ارتباط با ارشادگری را کاوش کرده است. طرح فراترکیب با استفاده از روش شش مرحله‌ای ساندلوسکی و بارسو انجام شد. منابع گردآوری داده‌ها، پنج پایگاه داده برای مطالعات خارجی و دو پایگاه داده به زبان فارسی بود. پس از گردآوری داده‌ها از روش تحلیل مضمون برای تجزیه و تحلیل استفاده شد. طرح پدیدارشناسی با استفاده از الگوی هفت مرحله‌ای کلایزی انجام شد. ابزار پژوهش مصاحبه نیمه ساختاریافته بود و مشارکت‌کنندگان در این بخش، بیست مربی ورزش در سال ۱۴۰۱ بودند. برای انتخاب نمونه‌ها از رویکرد هدفمند ملاکی، تکنیک گلوله‌برفی و معیار اشباع نظری استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌های این بخش با استفاده از روش تحلیل مضمون صورت گرفت. براساس نتایج دو طرح، نقش مربیان در ارشادگری ورزشکاران در قالب سه نقش اصلی پیشرفت‌دهنده، اخلاق‌مدار و توانمندساز

1. E mail: m48r52@gmail.com

2. E mail: daryanooshf@yahoo.com

3. E mail: dr_rnaseri@hotmail.com

4. E mail: solmazkhademii@gmail.com

5. E mail: ferdowsshadi209@gmail.com

6. E mail: far631545@gmail.com

شناسایی شد. در نتیجه‌گیری باید گفت، وجود مربی مسلط بر تکنیک‌های ارشادگری در کنار ورزشکاران می‌تواند آن‌ها را به‌طور صحیح و اصولی در جهت رسیدن به موفقیت و اهداف ورزشی و حرفه‌ای یاری کند.

واژگان کلیدی: مربیگری، ارشادگری، ورزش، پدیدارشناسی

مقدمه

ورزش بخش مهمی از فرهنگ جامعه و در برگیرنده مربیان، ورزشکاران و مردم است. مربیان، رهبران و مدیران اصلی هر تیم ورزشی هستند. در دنیای پیشرفته امروزی هیچ ورزشکاری بدون داشتن مربی آگاه و مقتدر نمی‌تواند قله‌های صعود را طی کند (شورت و شورت^۱، ۲۰۰۵).

در محیط ورزش، مربی چهره اصلی و مرکزی محسوب می‌شود و مربی مسئولیت فراهم‌آوردن فرصت‌هایی برای افزایش توانایی‌ها و مهارت‌های ورزشکاران در زمینه‌های گوناگون فنی، بدنی و اخلاقی را بر عهده دارد (واکر، توماس و دریسکا^۲، ۲۰۱۸). مربیگری به‌عنوان مجموعه مراحل تعریف‌شده‌اس است که مربی باید از طریق آن‌ها به ورزشکار در یادگیری و بهبود مهارت‌های خاص کمک کند (فتحی، عامری، جمیانی و قادرزاده، ۲۰۱۴). امروزه با توجه به نقش‌هایی که مربی ایفا می‌کند، بسیاری از آموزش‌های سازمانی به‌صورت فشرده و کوتاه انجام می‌شود؛ به همین دلیل، اهمیت مربیگری بر کسب یک مهارت بیش از پیش احساس می‌شود (فالکائو، بلوم و سابستون^۳، ۲۰۲۰). با توجه به ماهیت فشرده برنامه‌ها، افراد به‌تنهایی قادر به کاربرد مهارت‌های جدید در محیط‌های پیچیده و متفاوت نیستند؛ بر این اساس، مربیگری برای کسب مهارت‌های موردنیاز و مشاوره برای پیشرفت در کار لازم است.

مربیگری^۴ فرایند همراهی مداوم و حمایت از فردی برای ثابت قدم ماندن در اهداف و تعهدات خود است و به معنای پیمودن راهی میان‌بر در جهت غلبه بر ترس و تقویت و نیرومندکردن نقاط و ویژگی‌های مهم و اساسی است (دونهام و کوشین^۵، ۲۰۲۰). به باور بنی و اوکونور^۶ (۲۰۱۱)، مربیگری فرایندی است که در آن یک فرد، تخصص حرفه‌ای به همراه پشتیبانی خود را به یک همکار کم‌تجربه‌تر

1. Short & Short
2. Walker, Thomas & Driska
3. Falcao, Bloom & Sabiston
4. Coaching
5. Downham & Cushion
6. Bennie & O'Connor

ارائه می‌کند. هدف از مربیگری اصلاح عملکرد ضعیف نیست؛ بلکه شکل‌دادن به حرفه‌ای است که آینده‌دار باشد؛ به بیان دیگر، مربیگری فرصتی برای سرمایه‌گذاری در آینده از طریق آموزش نسل بعدی رهبران و نوآوران است (زمانی نوک‌آبادی، عروف زاده، نظری و موحسی، ۲۰۲۰). تعریف مربیگری جامع‌تر از آن است که فقط فرد را به‌عنوان آموزش‌دهنده یا معلم در نظر گرفت؛ زیرا مربیان باید مهارت‌ها را به‌صورت عملی نشان دهند، برنامه‌ریزی کنند و ورزشکاران را هدایت کنند. نقش‌های دیگری از جمله ارشادگری^۱، مشاوره، آموزش‌دهنده، معلم، تمرین‌دهنده یا رهبری برای مربی ورزشی معرفی شده است. یک مربی مانند یک معلم و حامی شاگرد عمل می‌کند که با گذر زمان به شکل‌گیری رابطه سودمند متقابل و حرفه‌ای منجر می‌شود (دونهام و کوشین، ۲۰۲۰).

در سال‌های اخیر، اصطلاح «ارشادگری» در مربیگری ورزشی رایج شده است که به‌طور خاص با عملکرد خوب و روشن‌گرانه در رابطه با توسعه دانش و تخصص مربیان همراه بوده است. ارشادگری، سازوکار حمایتی-اجتماعی است که برای ارزیابی پیشرفت فردی در نظر گرفته می‌شود و ارتباط اجتماعی گروهی میان ارشادگری و یادگیرنده را نشان می‌دهد (مولن و کلیمایتیس^۲، ۲۰۲۱). ارشادگر فردی است که دارای دانش خاص است و به افرادی که تجربه کمتری دارند، با تجربه شخصی خویش کمک می‌کند و اعتمادبه‌نفس و رضایتمندی افراد را افزایش می‌دهد و همچنین در نقش الگو، مشاور، حمایت‌کننده قرار می‌گیرد. ارشادگر، فردی باتجربه، هدایتگر و قابل‌اطمینان است که خواهان ایجاد موفقیت فرد است (ساویوک، لیدر، لویس و گروم^۳، ۲۰۲۲). یادرواقع می‌توان گفت، ارشادگری همان فرایند آموزش است؛ با این تفاوت که گاهی اوقات بسیار کوتاه‌تر از یک دوره آموزشی است؛ به‌گونه‌ای که گاهی شکل غیررسمی به خود می‌گیرد. ارشادگر به‌طور عملی دانش و مهارت را منتقل می‌کند و نحوه کارکردن را آموزش می‌دهد (لیدر و ساویوک^۴، ۲۰۲۱). ارشادگری دارای دو کارکرد اساسی است: نخست، کارکردهای مرتبط با پیشرفت که در ورزشکار انگیزه ایجاد می‌کند و از طریق ایجاد رابطه حرفه‌ای به او در یادگیری انجام ورزش کمک می‌کند. مسیر پیشرفت ورزشکار را تسهیل می‌کند و با الهام‌بخشی وی را قادر می‌سازد که به بهترین نحو ورزش و مهارت‌های ورزشی خود را انجام دهد؛ دومین کارکرد، کارکردهای روانی-اجتماعی است. این رفتارها جنبه‌های بین فردی روابط ارشادگری را خطاب قرار می‌دهند و حس ورزشکار از پیشرفت فردی و حرفه‌ای را تقویت می‌کنند

1. Guidance
2. Mullen & Klimaitis
3. Sawiuk, Leeder, Lewis & Groom
4. Leeder & Sawiuk

(دوین و اسداللهی^۱، ۲۰۲۱). استوارت و نولز^۲ (۲۰۰۳) بر این باور هستند که برنامه‌های ارشادگری می‌تواند پیشرفت ورزشکاران را از طریق تأثیر بر فرایندهای روانی تحت‌تأثیر قرار دهد. مربیان برخوردار از توانمندی ارشادگری بر عملکرد، رفتار و جنبه‌های انگیزشی و هیجانی ورزشکاران به میزان چشمگیری اثر می‌گذارند (مولن و کلیمایتیس^۳، ۲۰۲۱).

عملکرد مربیگری و اثربخشی آن، بخش مهمی از عملکرد ورزشی و موفقیت تیمی به شمار می‌رود. باور بر این است که مربیان نقش غالب را در محیط‌های ورزشی دارند. در واقع، مربیان به‌عنوان نیروهای متخصص در باشگاه‌های ورزشی نقش کلیدی در توسعه گسترش و موفقیت تیم‌های ورزشی و تربیت و آماده‌سازی ورزشکاران دارند؛ این در حالی است که موضوع ارشادگری و نقش کلیدی که مربی ارشادگر بر آموزه‌های اخلاقی، رفتاری و به بیان عام‌تر انتقال منش پهلوانی دارند، مغفول مانده است؛ موضوعی که علاوه بر پیروزی در عرصه‌های ورزشی به تعالی اخلاقی و تزکیه نفس ورزشکاران منجر خواهد شد و غفلت از آن آسیب‌هایی را به همراه خواهد داشت؛ بنابراین ضرورت انجام مطالعات مرتبط را دوچندان می‌کند. با این رویکرد و به‌دلیل محدودیت مطالعات مرتبط، پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش مربیان در ارشادگری ورزشکاران انجام شده است.

روش پژوهش

این پژوهش با استفاده از دو طرح کیفی فراترکیب^۴ و طرح پدیدارشناسی^۵ انجام شده است؛ بر این اساس، بخش‌های روش‌شناسی و یافته‌ها به‌صورت مجزا ارائه شده است.

۱- طرح فراترکیب: طرح فراترکیب برمبنای روش شش مرحله‌ای (سندلوسکی و باروسو^۶، ۲۰۰۷) انجام شد؛ بر این اساس، تیم فراترکیب با حضور دو نفر متخصص برنامه‌ریزی درسی، یک نفر متخصص در حوزه مدیریت آموزش عالی و یک نفر متخصص در پژوهش‌های فراترکیب تشکیل شد و مراحل زیر انجام شد:

مرحله اول- تنظیم سؤال پژوهش: سؤال اصلی پژوهش این بود که نقش ارشادگری در مهارت مربیگری مربیان ورزش چگونه است؟

1. Devin & Asadollahi
2. Stewart & Knowles
3. Mullen & Klimaitis
4. Meta-analysis
5. Phenomenology
6. Sandelowski & Barroso

مرحله دوم- جست‌وجوی نظام‌مند ادبیات: در این پژوهش پنج پایگاه داده به زبان انگلیسی شامل «اسکوپوس»^۱، «امالد»^۲، «ساینس دایرکت»^۳، «اشپرینگر»^۴ و «پروکوئست»^۵ برای مطالعات خارجی و دو پایگاه داده به زبان فارسی شامل «پایگاه نشریات کشور» و «پایگاه اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی» انتخاب شدند. برای جست‌وجوی مقالات در این پایگاه‌ها از واژه‌های کلیدی «نقش ارشادگری»^۶ و «مربیان ورزش»^۷ استفاده شد و مقالات مرتبط در بازه زمانی سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۲ جمع‌آوری شد؛

مرحله سوم- ارزیابی کیفیت: پس از جست‌وجوی اولیه پایگاه داده‌های مذکور، در مجموع ۴۵ منبع با کلیدواژه‌های اشاره‌شده به دست آمد. فرایند بازمینی شامل بررسی عنوان منابع، چکیده و محتوای آن‌ها بود و در هر مرحله متناسب با معیارهای پذیرش (زبان پژوهش‌ها فارسی و انگلیسی، زمان انجام پژوهش‌ها از سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۲، پژوهش‌های ترکیبی یا کیفی به صورت مقاله منتشرشده در مجلات، بخشی از یک کتاب و پایان‌نامه منتشرشده) بررسی شد. فرایند بازمینی منابع به شرح زیر بود:

ابتدا عنوان منابع، چکیده و محتوای آن‌ها بررسی شد و منابعی که با سؤالات پژوهش ارتباط نداشتند، کنار گذاشته شدند. در این مرحله ده منبع به دلیل ارتباط نداشتن با سؤال پژوهش کنار گذاشته شدند و ۳۵ منبع برای بررسی بیشتر وارد مرحله بعد شدند. در این مرحله از منابعی که مربوط به نویسندگان مشترک یا دارای یافته‌های تکراری بودند، پنج منبع حذف شد و پژوهش کامل‌تر باقی ماند؛ به این ترتیب، پنج منبع دیگر با یافته‌های تکراری، حذف شد و در نهایت، ۳۰ منبع باقی ماند. در قدم بعدی، باید کیفیت روش‌شناختی مطالعات ارزیابی شود. هدف از این گام، حذف منابعی است که پژوهشگر به یافته‌های آن‌ها اعتماد نداشته باشد؛ بنابراین ممکن است مطالعه‌ای که باید در تلفیق وجود داشته باشد، رد شود؛ به همین دلیل، ابزار ارزیابی حیاتی^۸ استفاده شد که فهرست کامل و جامعی از سؤالات را ارائه می‌دهد و برای تعیین اعتبار، کاربردی بودن و تناسب پژوهش به کار برده

1. Scopus
2. Emerald
3. Science Direct
4. Springer
5. ProQuest
6. Role of Mentoring
7. Sports Coaches
8. Critical Appraisal Skills Program

می‌شود (چنایل^۱، ۲۰۱۱)؛ بنابراین چک‌لیستی ده‌سؤالی برای بررسی دقت، اعتبار و اهمیت مطالعات کیفی تهیه شد. سؤالات شامل بررسی اهداف پژوهش، منطق روش، طرح پژوهش، روش نمونه‌گیری، روش جمع‌آوری داده‌ها، رابطه پژوهشگر و مشارکت‌کنندگان، ملاحظات اخلاقی، اعتبار تجزیه و تحلیل داده‌ها، بیان واضح یافته‌ها و ارزش پژوهش بود. هنگام استفاده از این ابزار، منابع مطالعه شد و برای هر منبع به لحاظ داشتن ویژگی‌های زیاد، امتیازی بین یک تا پنج در نظر گرفته شد. براساس مقیاس ۵۰ امتیازی این روش، هر منبع براساس درجه کیفی و مطابق طیف خیلی خوب «۴۱-۵۰»، خوب «۳۱-۴۰»، متوسط «۲۱-۳۰»، ضعیف «۱۱-۲۰» و خیلی ضعیف «۰-۱۰» دسته‌بندی شد؛ بر این اساس، دو منبع به دلیل کسب امتیاز ضعیف و خیلی ضعیف حذف شدند و ۲۸ منبع در فرایند ارزیابی پذیرفته شدند که از این تعداد ۱۲ منبع امتیاز متوسط، ۱۰ مقاله امتیاز خوب و شش مقاله امتیاز خیلی خوب را کسب کردند؛

مرحله چهارم- تجزیه و تحلیل داده‌های کیفی: در این مرحله، پژوهشگران به‌طور پیوسته، ۲۸ مقاله منتخب و نهایی شده را به‌منظور دستیابی به یافته‌ها درون محتوایی مجزا که در آن‌ها مطالعات اصلی انجام شد، چند بار مرور کرده و به استخراج مضامین از متون انتخابی اقدام کردند. برای استخراج مضامین سؤال اصلی پژوهش ملاک عمل قرار گرفت. از این حیث با در نظر گرفتن فراوانی، در مجموع هفت مضمون اصلی استخراج شد؛

مرحله پنجم- ترکیب یافته‌های کیفی: در بخش یافته‌ها ارائه شده است؛

مرحله ششم- اعتباریابی یافته‌های کیفی فراترکیب: در سراسر فرایند فراترکیب تلاش شد تا با فراهم کردن توضیحات و توصیف روشن برای گزینه‌های موجود، مراحل پژوهش به‌دقت طی شود و در زمان لازم از ابزارهای مناسب برای ارزیابی پژوهش‌ها استفاده شود. اعتبار داده‌های فراترکیب با استفاده از تکنیک‌های اعتبارپذیری^۲ و انتقال‌پذیری^۳ از طریق خودبازبینی پژوهشگران^۴ و همسوسازی داده‌ها^۵ و اعتمادپذیری^۶ با هدایت دقیق جریان جمع‌آوری داده‌ها و همسوسازی پژوهشگران^۷ تعیین

1. Chenail
2. Credibility
3. Transferability
4. Researchers' Self-Review
5. Data Triangulation
6. Dependability
7. Investigator Triangulation

شد (لینکلن و گوبا، ۱۹۷۸). همچنین برای اطمینان بیشتر از روش توافق بین دو کدگذار^۲ و ضریب کاپا استفاده شد؛ بدین صورت که پژوهشگر دیگری در حوزه تعلیم و تربیت بدون اطلاع از نحوه ادغام مضامین ایجادشده توسط پژوهشگران مطالعه حاضر، به دسته‌بندی مفاهیم اقدام کرد و سپس با نتایج ارائه‌شده توسط پژوهشگران مقایسه شد. درنهایت، با توجه به تعداد مفاهیم ایجادشده مشابه و متفاوت، ضریب کاپا برابر با ۰/۹۱ محاسبه شد که نشان می‌دهد نتایج پژوهش از قابلیت اطمینان زیادی برخوردارند.

در پژوهش حاضر برای اعتباریابی توصیفی^۳، مشورت با کارشناس ارشد پایگاه‌های اطلاعاتی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه شیراز، جست‌وجوی مستقل منابع حداقل توسط دو بازنگر، ارزیابی مستقل هر گزارش حداقل توسط دو بازنگر و جلسه‌های هفتگی تیم پژوهشی به‌منظور بحث درباره نتایج جست‌وجوها و شکل‌دهی و اصلاح راهبردهای جست‌وجوی منابع انجام شد. برای اعتباریابی تفسیری^۴ از ارزیابی مستقل هر گزارش حداقل توسط دو بازنگر و برای اعتباریابی پراگماتیک^۵ (ساندلوسکی و باروسو، ۲۰۰۷)، نشست‌های تیمی تفکر با صدای بلند برگزار شد. همچنین برای اطمینان بیشتر از روش توافق بین دو کدگذار و ضریب کاپا استفاده شد؛ بدین صورت که پژوهشگر دیگری در حوزه تعلیم و تربیت بدون اطلاع از نحوه ادغام کدها و مفاهیم ایجادشده توسط پژوهشگران مطالعه حاضر، به دسته‌بندی مفاهیم اقدام کرد و سپس با مفاهیم ارائه‌شده توسط پژوهشگران مقایسه شد. درنهایت، با توجه به تعداد مفاهیم ایجادشده مشابه و متفاوت، ضریب کاپا برابر با ۰/۸۳۵ محاسبه شد که نشان می‌دهد نتایج پژوهش، از قابلیت اطمینان زیادی برخوردارند.

۲- طرح پدیدارشناسی

طرح پدیدارشناسی برای پاسخ به سؤال «تجارب خود را از ارشادگری ورزشکاران بیان کنید» انجام شد. این طرح بر مبنای الگوی هفت‌مرحله‌ای کلایزی^۶ (۱۹۷۸) بود: ۱- خواندن دقیق همه توصیف‌ها و یافته‌های مهم شرکت‌کنندگان، ۲- استخراج عبارت‌های مهم و جمله‌های مرتبط با پدیده، ۳- مفهوم‌بخشی به جمله‌های مهم استخراج‌شده، ۴- مرتب‌سازی توصیف‌های شرکت‌کنندگان و مفاهیم

1. Lincoln & Guba
2. Intercoder Reliability
3. Descriptive
4. Interpretive
5. Pragmatic
6. Colaizzi

مشترک در دسته‌های خاص، ۵- تبدیل همه‌ی نظرهای استنتاج‌شده به توصیف‌های جامع و کامل، ۶- تبدیل توصیف‌های کامل پدیده به توصیف واقعی خلاصه و مختصر و ۷- معترسازی نهایی. مشارکت‌کنندگان بالقوه در این بخش، مربیان ورزش استان فارس در رشته‌های والیبال، بسکتبال، هندبال و فوتبال و دارای سطح سه مربیگری در سال ۱۴۰۱ بودند. برای انتخاب نمونه‌ها از رویکرد هدفمند ملاکی، تکنیک گلوله‌برفی^۱ و معیار اشباع نظری^۲ استفاده شد. ملاک ورود، تمایل به شرکت در پژوهش و ملاک خروج، تمایل به خروج از پژوهش بود. ابتدا یک نفر از مربیان دارای شرایط ورود به پژوهش شناسایی شد. از آنان خواسته شد تا سایر مربیان برخوردار از ملاک‌های ورود به پژوهش را معرفی کنند و با آنان نیز مصاحبه شود. پاسخ‌های ارائه‌شده به صورت متن یا صوت در قالب یک مجموعه عیناً پیاده‌سازی و تجمیع بود که داده‌های این بخش پس از ۲۰ مصاحبه اشباع شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از روش تحلیل مضمون^۳ انجام شد. مضامین شناسایی‌شده دوباره در جلسه بحث گروهی متمرکز^۴ با حضور مربیان مصاحبه‌شده بررسی شد تا در نهایت روی مقولات استخراج شده توافق شود. ملاحظات اخلاقی با ارائه توضیحات لازم در مورد اهمیت و هدف‌های پژوهش، نبود اجبار در پاسخ، دریافت‌نکردن مشخصات فردی، افشانکردن نظرات به دیگران، اطمینان از حذف فایل‌های صوتی پس از یادداشت، استفاده از نتایج نظرات صرفاً برای بهبود کیفیت پژوهش و اطلاع نتایج به مصاحبه‌شوندگان رعایت شد. برای اطمینان از درستی تفسیر و برداشت پژوهشگران از اظهارات هر شرکت‌کننده، در صورت نیاز، دوباره با وی تماس گرفته شد و درستی تفسیرها دوباره بررسی شد و در صورت نیاز تغییرات لازم انجام شد. اعتبار داده‌های پدیدارشناسی نیز با استفاده از تکنیک‌های تأییدپذیری از طریق خودبازبینی پژوهشگران و اعتمادپذیری با هدایت دقیق جریان جمع‌آوری اطلاعات و همسوسازی پژوهشگران تعیین شد. علاوه بر پژوهشگران، متن پرسشنامه مصاحبه در اختیار متخصص دیگری قرار داده شد. پس از استخراج دوباره مقولات فرعی از پاسخ‌های ارائه‌شده و مقایسه با مقولات استخراج‌شده توسط پژوهشگران، همسویی بین نگرش پژوهشگران و متخصص موضوعی ایجاد شد. برای تعیین میزان پایایی از آلفای کریپندورف استفاده شد و مقدار ۰/۸۴ را در مورد مطلوبیت مضامین نشان داد که نشان‌دهنده پایایی قابل قبول تحلیل است.

1. Snowball
2. Theoretical Saturation
3. Content Analysis
4. Focused Group

نتایج

با توجه به اجرای مستقل دو طرح، یافته‌ها نیز به صورت مجزا ارائه شده و یافته‌های دو بخش پس از ادغام با یکدیگر در قالب یافته نهایی گزارش شده است.

۱- یافته‌های فراترکیب

تمام عوامل استخراج شده از پژوهش‌ها به عنوان مضمون در نظر گرفته شد که این مضامین براساس مفاهیم مرتبط با نقش ارشادگری در مهارت مربیگری مربیان ورزش، در هفت مضمون پایه طبقه‌بندی شدند. نتایج در جدول شماره یک ارائه شده است.

جدول ۱- مضامین استخراج شده از فراترکیب

Table 1- Themes extracted from metacomposition

مضامین پایه Basic themes	منابع References
پیشرفت‌گرایی Progressivism	دوین ^۱ و همکاران (۲۰۲۲)، تقوی و همکاران (۲۰۲۰)، گوش ^۲ و همکاران (۲۰۲۰)، فرد ^۳ و همکاران (۲۰۲۰)، سالیناس ^۴ و همکاران (۲۰۲۰)، ساویوک ^۵ و همکاران (۲۰۲۰)، لفیور ^۶ و همکاران (۲۰۲۰)، دیکسون ^۷ (۲۰۲۱)، بروار و کلو ^۸ (۲۰۲۱)، واگستاف و پارکر ^۹ (۲۰۲۰)، هالمن و برمن ^{۱۰} (۲۰۲۱)، لی و وو ^{۱۱} (۲۰۲۰)
معاشرت علمی Scientific association	صفدری و قارونه (۲۰۲۲)، گلپایگانی و همکاران (۲۰۲۰)، فرد و همکاران (۲۰۲۰)، لفیور و همکاران (۲۰۲۰)، لیدر ^{۱۲} و همکاران (۲۰۲۱)، ساویوک و همکاران (۲۰۲۰)، گرانت ^{۱۳} و همکاران (۲۰۲۰)، لیدر و کوسن ^{۱۴} (۲۰۲۰)، دیکسون (۲۰۲۱)، بروار و کلو (۲۰۲۱)، واگستاف و پارکر (۲۰۲۰)، لی و وو (۲۰۲۰)

1. Devin
2. Ghosh
3. Fard
4. Salinas
5. Sawiuk
6. Lefebvre
7. Dixon
8. Breuer & Klewe
9. Wagstaff & Parker
10. Hallmann & Beermann
11. Lee & Woo
12. Leeder
13. Grant
14. Leeder & Cushion

ادامهٔ جدول ۱- مضامین استخراج‌شده از فراترکیب

Table 1- Themes extracted from metacomposition

مضامین پایه Basic themes	منابع References
بهبود نگرش attitude Improvement	صفدری و قارونه (۲۰۲۲)، دوین و همکاران (۲۰۲۲)، گوش و همکاران (۲۰۲۰)، لیدر و همکاران (۲۰۲۱)، دیکسون (۲۰۲۱)، بروار و کلو (۲۰۲۱)، لی و وو (۲۰۲۰)
الگودهی Modeling	نیرومند و همکاران (۲۰۲۱)، ابراهیمی‌پور و همکاران (۲۰۲۱)، سالی‌ناس و همکاران (۲۰۲۰)، فراینا و حاج ^۱ (۲۰۲۰)، دیکسون (۲۰۲۱)، بروار و کلو (۲۰۲۱)، واگستاف و پارکر (۲۰۲۰)
حمایتگری Patronage	دیبا و صابر (۲۰۲۰)، گلپایگانی و همکاران (۲۰۲۰)، گروبر ^۲ (۲۰۲۰)، فراینا و حاج (۲۰۲۰)، ساویوک و همکاران (۲۰۲۲)، لفیور و همکاران (۲۰۲۰)، هالمن، برویر و بیرمن ^۳ (۲۰۲۱)
خودکارآمدی Efficacy	رحیمی و همکاران (۲۰۲۰)، گوش و همکاران (۲۰۲۰)، سالی‌ناس و همکاران (۲۰۲۰)، لیدر و همکاران (۲۰۲۱)، فراینا و حاج (۲۰۲۰)، لفیور و همکاران (۲۰۲۰)، هالمن و همکاران (۲۰۲۱)، لی و وو (۲۰۲۰)
هدایتگری Guidance	گلپایگانی و همکاران (۲۰۲۰)، دوین و همکاران (۲۰۲۲)، فرد و همکاران (۲۰۲۰)، لفیور و همکاران (۲۰۲۰)، ساویوک و همکاران (۲۰۲۲)، لیدر و همکاران (۲۰۲۱)، داگلاس و داگلاس (۲۰۲۰)، واگستاف و پارکر (۲۰۲۰)، هالمن و همکاران (۲۰۲۱)

۲- یافته‌های پدیدارشناسی

مصاحبه با سؤال اصلی «تجارب خود را از ارشادگری ورزشکاران بیان کنید» آغاز شد. پاسخ‌های ارائه‌شده مکتوب شد یا با اجازه شرکت‌کنندگان ضبط شد و پس از مصاحبه عیناً پیاده‌سازی شد. با مطالعه و تحلیل مصاحبه‌های انجام‌شده، همه ایده‌های مستقل در قالب مضامین پایه شناسایی شدند و در صورت وجود بخش‌هایی با مضامین مشابه در پاسخ‌های قبلی، از همان مضمون قبلی اختصاص داده شده به‌عنوان شواهد مفهومی استفاده شد. در جدول شماره دو، هریک از مضامین پایه به همراه تعدادی از شواهد مفهومی مربوطه ارائه شده است.

1. Fraina & Hodge
2. Gruber
3. Hallmann, Breuer & Beermann

جدول ۲- مضامین استخراج شده از مصاحبه با مربیان ورزش

Table 2. Themes extracted from interviews with sports coaches

<p>«باعث می‌شه شاگرد خودآگاهی نسبت به خودش پیدا کنه» «ورزشکاری که بتونه با راهنمایی و ارشادگری به خودآگاهی برسه، بهترین بازیکن می‌شه» «خودآگاهی که از این رفتار حاصل می‌شه باعث پیشرفتش می‌شه».</p> <p>“It makes the student gain self-awareness” “An athlete who can achieve self-awareness with guidance will become the best player.” “The self-awareness that results from this behavior makes him progress.”</p>	<p>خود آگاهی Self-awareness</p>
<p>«من با شاگردام همیشه خشک رفتار می‌کنم سر تمرین، ولی اگه بدونم شاگردی مشکل داره یا سردرگمه با راهنمایی حتی تو زمینه‌های شغلی مثلاً یکی از شاگردام خیلی تمرکز نداشت سر تمرین. بعد با شوخی و صحبت‌های محبت‌آمیز متوجه شدم که تو انتخاب رشته مشکل داره و با شناختی که من داشتم به شاگردم کمکش کردم» «باعث می‌شه مسائل بین شاگرد و حاشیه‌های ورزشکارها حل بشه».</p> <p>“I always treat my students seriously during training, but if I know that a student has problems or is confused, even in career fields, for example, one of my students did not focus much on training. Then, with jokes and kind words, I realized that he had a problem in choosing a major, and I helped my student with the knowledge I had.” “It will solve the issues between the students and the margins of the athletes.”</p>	<p>حل مسائل Problem-solving</p>
<p>«وقتی مثل یه دوست باشیم با شاگردامون باعث پیشرفتشون می‌شه صد در صد» «من معتقدم که شاگردام هر جا و هر زمان که بخوان بتونن با من صحبت کنن، بتونن از تجربه‌ها استفاده کنن، بتونن مشورت بگیرن. من موقع تمرین مربیشونم و بیرون از تمرین یه دوستم و همیشه تو همه جا پشتشون بودمو هر جا که گرفتار شدن من حمایتشون کردم و این باعث شده که خودشونو بیشتر نشون بدن و بدون استرس و بدون اضطراب و با حال خوب به کارشون ادامه بدن و تمرکشون رو بذارن رو پیشرفتشون. شاگردام از وقتی این کارو کردم بیشتر پیشرفت کردن» «صد در صد بیشتر خودشو دوس داره. حالش بهتره و پیشرفت بهتری داره. تو درسش موفق تره، تو ورزش موفق تره، تو زندگی احساسی موفق تره».</p> <p>“When we are like friends with our students, it makes them progress so much” “I believe that my students can talk to me wherever and whenever they want, can use experiences, can get advice. I am their coach during training and a friend outside of training, and I was always behind them everywhere, and I supported them wherever they got caught, and this made them show themselves more and continue their work without stress and anxiety and with a good mood, and focus their progress. My students have improved since I did this” “He loves himself so much. He is better and making better progress. He is more successful in his studies, he is more successful in sports, he is more successful in his emotional life”</p>	<p>پیشرفت گرایی Progressivism</p>

ادامهٔ جدول ۲- مضامین استخراج‌شده از مصاحبه با مربیان ورزش

Table 2. Themes extracted from interviews with sports coaches

<p>«مربی موفق اونه که بتونه شاگردهای موفق و با اخلاقی پرورش بده. خودتون ورزشکار با اخلاقی هستید و اینو همیشه گفتید از مربی‌ام یاد گرفتم» «موقع تمرین نمی‌شه به شاگرد درس اخلاق داد یا منتور باشی و اسسش یا مشاورش باشی. بعد از تمرین من عادت دارم شاگردام رو نگره می‌دارم و درس زندگی یادشون می‌دم»</p> <p>«وقتی که ورزشکاری اخلاقی ورزشی داشته باشه، خوش‌اخلاق باشه، مشکلاتش حل بشه، بدونه کسی بهش اهمیت می‌ده، کسی واسه دغدغه‌هاش اهمیت قائل می‌شه.»</p> <p>“A successful teacher is the one who can raise successful and moral students. You are an athlete with morals and you always said this, I learned it from my coach” “During training, you cannot teach morals to a student, or be a mentor or advisor to him. After training, I have a habit of holding my students and teaching them life lessons.” “When an athlete has sportsmanship, good manners, his problems are solved, he knows that someone cares about him, someone cares about his concerns.”</p>	<p>خوش اخلاقی good-temperedness</p>
<p>«باعث می‌شه که حس کنن درک می‌شن یا حس میکنن کسی هست که هیجان‌اتشو و احساساتش و همه دغدغه‌هاش رو می‌شنوه» «وقتی جوونی نتونه حرف بزنه، نمی‌تونه پیشرفتی هم کنه. این رابطه خوب دوطرفه باعث می‌شه که جوون‌ها راحت‌تر بتونن به خودشکوفایی برسن» «اسمشو می‌ذارم راهنمایی و می‌گم که تمام شاگردای دنیا با این راهنمایی و مشاوره می‌تونن خودشونو به‌عبارتی پیدا کنن و به خودشکوفایی می‌رسن» «هر ورزشکاری علاوه بر مربی نیاز به یه نفر داره که مشاورش باشه؛ به عبارتی مربی نمی‌تونه شاید به‌خاطر اون حرف‌شنوی که باید داشته باشه، شاگرد خیلی کارا کنه، ولی وقتی شاگردی اونقدر بهش اهمیت بدن که حال خوب و بدش واسه کسی مهم باشه، بهتر می‌تونه مهارت‌هاشو نشون بده و مهارت‌های جدید هم کسب کنه.»</p> <p>“It makes them feel understood or feel that there is someone who hears their emotions and all their concerns.” “When a youth cannot speak, he cannot progress. This good mutual relationship makes it easier for young people to achieve self-fulfillment.” I call it guidance and I say that all the students in the world can find themselves with this guidance and advice and reach self-fulfillment.” “Every athlete besides the coach needs someone to be his advisor; In other words, the coach can't make the student very efficient, maybe because of the listening skills he should have, but when a student cares about him so much that his good and bad mood is important to someone, he can show his skills better and acquire new skills.”</p>	<p>خود شکوفایی Self-fulfillment</p>

ادامه جدول ۲- مضامین استخراج شده از مصاحبه با مربیان ورزش

Table 2. Themes extracted from interviews with sports coaches

«خدا روشکر باعث شده شاگردای مستقل و با اراده تری نسبت به بقیه داشته باشم» «صد در صد باعث می شه با استقلال پرورش پیدا کنن و بتونن مستقل تر به راهشون ادامه بدن» “Thanks God, it has made me have more independent, strong-willed students than others” “It fully makes them grow up with independence and can continue their way more independently.”	استقلال یابی Independence
«باعث می شه که حس کنن اهمیت دارن و مهم هستن اعتماد به نفسشون می ره بالا» «اونقدر اعتماد به نفسشون بالا می ره که به راحتی می تونن خودشون رو تو بهترین حالتها تصور کنن» “It makes them feel important and their self-confidence increases” “Their self-confidence increases so much as they can easily imagine themselves in the best situations.”	اعتماد به نفس Self-confidence

۳- یافته نهایی

با جمع بندی مضامین استخراج شده از طرح فراترکیب و مضامین حاصل شده از تجارب مربیان ورزش و حذف موارد مشترک، در نهایت نقش های مربیان در ارشادگری ورزشکاران در جدول شماره سه ارائه شده است.

جدول ۳- نقش های مربیان در ارشادگری ورزشکاران

Table 3- The roles of coaches in guiding athletes

مضامین پایه Basic Theme	مضامین اصلی Main Theme
پیشرفت گرایی Progressivism	
معاشرت علمی Scientific association	پیشرفت دهنده The developer
الگودهی Modeling	
حمایتگری Patronage	

ادامه جدول ۳- نقش‌های مربیان در ارشادگری ورزشکاران

Table 3- The roles of coaches in guiding athletes

مضامین پایه Basic Theme	مضامین اصلی Main Theme
خوش اخلاقی Good-temperedness هدایتگری Guidance اعتمادبه‌نفس Self-confidence بهبود نگرش Attitude improvement	اخلاق محور Ethics-oriented
خودآگاهی Self-awareness حل مسائل Problem-solving خودکارآمدی Efficacy استقلال‌یابی Independence خودشکوفایی Self-fulfillment	توانمندساز Enabler

مدل مفهومی پژوهش به صورت شکل شماره یک تدوین شده است.

پرتال جامع علوم انسانی

شکل ۱- نقش‌های مربیان در ارشادگری ورزشکاران

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر، بررسی نقش‌های مربیان در ارشادگری ورزشکاران با رویکرد کیفی بود که در قالب سه نقش اصلی پیشرفت‌دهنده، اخلاق‌مدار و توانمندساز شناسایی شد. ارشادگری، یک عنصر مهم فزاینده در برنامه‌های توسعه مربیگری در نظر گرفته شده است. ارشادگری زمانی اتفاق می‌افتد که مربی با رغبت برای رشد شخصی ورزشکار وقت بگذارد. زمانی که یک رابطه قابل اعتماد تکامل می‌یابد، نیازها و علایق برآورده می‌شوند و از رفتار تقلید می‌شود (موئن و فدریچی^۱، ۲۰۱۱). هدف این مطالعه، کاوش مفهوم ارشادگری مربیان ورزش بود.

اولین نقش مربی در ارشادگری ورزشکاران، نقش پیشرفت‌دهنده بود. بیشتر مربیان در طول دوران ورزشی خود توسط مربیان با تجربه‌تر ارشادگری می‌شوند؛ در نتیجه، دانش و بینش ارزشمندی به دست می‌آورند که به شکل‌گیری فلسفه مربیگری آن‌ها کمک شایانی خواهد کرد (دوین و همکاران، ۲۰۲۲) و تمام جنبه‌های عملکرد آن‌ها را افزایش می‌دهد (فرد و همکاران، ۲۰۲۰). هنگامی که آن‌ها به سطحی از تخصص در زمینه خود رسیدند، به ارشادگری ورزشکاران و مربیان جوان شروع می‌کنند (تقوی و همکاران، ۲۰۲۰). هدف کلی مربیگری ورزشی، تسهیل و توسعه عملکرد ورزشکاران است و به نظر می‌رسد، نتایج موفقیت‌آمیز به‌طور درخور توجهی به دانش، مهارت و شایستگی مربی در حوزه‌های خاص بستگی دارد. پالمر (۲۰۱۹) عنوان می‌کند که مربی ارشادگر خوب، موقعیت خود را

1. Moen & Federici

به رخ شاگرد نمی‌کشد و به تعبیر او خود را ارشادگر معرفی نمی‌کند؛ بلکه دیگران او را ارشادگر می‌بینند. کوته و گیلبرت^۱ (۲۰۰۹) در تجزیه و تحلیل خود از عوامل مؤثر در مربیگری، به سه عامل اصلی اشاره می‌کنند: ۱- عوامل حرفه‌ای (دانش محتوایی علوم ورزشی و نحوه آموزش مهارت‌های ورزشی)، ۲- عوامل درون‌فردی (دانش چگونگی آگاهی و تأمل یک مربی) و ۳- عوامل بین‌فردی (دانش نحوه ارتباط با دیگران مانند بازیکنان، رسانه‌ها و سایر مربیان).

ارشادگری مربیان ورزشی را می‌توان به‌طور گسترده به‌عنوان رسمی یا غیررسمی طبقه‌بندی کرد (لانگان، بلیک و لوندیل، ۲۰۱۳). ارشادگری غیررسمی در مربیگری ورزشی رایج است و به روابط طبیعی و بدون ساختار اشاره دارد. درمقابل، برنامه‌های آموزشی رسمی توسط یک هیئت ورزش برای نظارت بر توسعه نیروی کار مربی طراحی و ارائه می‌شوند. برنامه‌های رسمی ارشادگری مربی ورزشی اغلب با برنامه‌های سازمانی همسو می‌شوند؛ درحالی‌که با بودجه تعیین‌شده تأمین می‌شوند و با شاخص‌های عملکرد کلیدی اندازه‌گیری می‌شوند؛ از این‌رو علاوه بر منابع یادگیری رسمی، برنامه آموزش مربی باید شامل فعالیت‌های یادگیری غیررسمی باشد (مالت، ترودل، لایل و راین، ۲۰۰۹). ارشادگری به‌عنوان یکی از راهبردهای رویکرد تعاملی در یادگیری، با هدف کمک به فراگیر و حمایت او، در جهت دستیابی به اهداف آموزشی نقش مهمی ایفا می‌کند (ایوانز، مک‌گاکین، گینفورث، برونر و کوته، ۲۰۱۵). اندرهیل^۴ (۲۰۰۶) بیان می‌کند که ارشادگری بر توسعه و پیشرفت در مسیر حرفه‌ای شدن مؤثر است. نقش ارشادگری در کاهش احساس انزوا، افزایش اطمینان و عزت‌نفس، ارتقای خوداندیشی و توانایی حل مسئله، بهبود تفکر و توانمندی تحقیقاتی، کاهش استرس، شکل‌گیری نگرش‌های مثبت، عملکرد تحصیلی بهتر، رشد علمی و شخصی و کاهش اضطراب، در حوزه‌های مختلف آموزشی تأیید شده است. به‌طور کلی، ارشادگری اثربخش، شایستگی کلیدی برای موفقیت حرفه‌ای است و نقش بسیار مهمی در سلامت روحی و روانی شاگردان نیز دارد.

مضمون دوم، اخلاق‌محور بودن مربیان بود. اساس هر تعلیم و تربیتی بر تعامل و ارتباط بین عاملان یاددهی و یادگیری استوار است و این امر به رابطه استاد و شاگرد محدود نیست. به‌طور کلی، شاگردان نیازهایی دارند که فراتر از یادگیری صرف از محیط آموزشی و اساتیدشان است (گسدال، استنلینگ، سولستاد و اوموندسن^۵، ۲۰۱۹). شاگردان در جست‌وجوی حمایت روانی و اجتماعی افراد و گروه‌های

1. Côté & Gilbert
2. Mallett, Trudel, Lyle & Rynne
3. Evans, McGuckin, Gainforth, Bruner & Côté
4. Underhill
5. Gjesdal, Stenling, Solstad & Ommundsen

گوناگونی هستند. احترام به شاگردان و توجه و برقراری ارتباط فردی با تک تک آن‌ها، لازمه تناسب هر فعالیت آموزشی با فراگیران و تحقق امر فراگیر محوری است. این موضوع می‌تواند علاوه بر صمیمیت بیشتر، فرصت استقلال را برای شاگردان فراهم آورد. مزایای ارشادگری مربی ورزشی اغلب با تجارب یادگیری تجربی و معتبر مربی مرتبط است که در محیط مربیگری خود در محل هدایت و حمایت شود. مهارت‌های توجه شامل رفتار محترمانه، پاسخگوبودن و توانایی گوش‌دادن با توجه کامل به شیوه‌ای است که به ورزشکار احساس دیده‌شدن، شنیده‌شدن و درک‌شدن را می‌دهد. این مهارت‌ها بسیار مهم به نظر می‌رسند؛ زیرا باعث ایجاد اعتماد و احساس امنیت در رابطه بین مربی و فراگیر می‌شوند (بکر^۱، ۲۰۰۹). این مهارت‌ها همچنین ورزشکار را قادر می‌سازند تا در گفت‌وگو شرکت کند و رشد شخصی خود را بادقت بررسی کند. با پیشرفت فرایند ارشادگری، پس از ایجاد و توسعه روابط مربی و ورزشکار با استفاده از مهارت‌های توجه، مهارت‌های تأثیرگذار اهمیت فزاینده‌ای دارند. این مهارت‌ها شامل استفاده از سؤالاتی است که بر انگیزه، رفتار و آگاهی ورزشکاران تأثیر می‌گذارد که برای کشف دیدگاه‌های جدید در مورد رشد عملکرد فردی ضروری است. در مجموع، مهارت‌های توجه مربیان و مهارت‌های تأثیرگذاری برای ایجاد روابط مربی و ورزشکار، در کیفیت ورزش تعیین‌کننده به نظر می‌رسد (مورلاکن، لرن و پدرس^۲، ۲۰۱۷).

مضمون آخر، توانمندسازی مربیان بود که طبق دیدگاه مشارکت‌کنندگان، توانمندسازی فردی با دو مضمون سازمان‌دهنده استقلال‌یابی و خودکارآمدی توصیف شد که هر کدام از یک جنبه این مضمون کلی را پوشش دادند. ارتقای توانمندی‌های فردی، افزایش قدرت صبر و تحمل، ایجاد حس استقلال و مسئولیت‌پذیری، افزایش انگیزه تحصیلی، بهبود سازگاری گروهی، ارتقای سطح اعتمادبه‌نفس، افزایش تمایل به همکاری و به‌عهده‌گیری نقش‌های فعالانه شاگرد در ارتباط با مربی، از دیگر جلوه‌های درخور توجه نقش ارشادگری در مهارت مربیگری مربیان ورزش است. خودکارآمدی، از عوامل مؤثر بر سلامت روانی فرد محسوب می‌شود و به آن‌ها کمک می‌کند تا با شرایط تنش‌زا بهتر کنار آیند و آسیب روانی کمتری داشته باشند. هرچه افراد توانایی‌های خود را بیشتر قبول داشته باشند، در تلاش خود مصمم‌تر هستند. افراد معمولاً از انجام وظایف و موقعیت‌هایی که فراتر از توانایی آن‌هاست، خودداری می‌کنند و به دنبال فعالیت‌هایی هستند که در قضاوت خود، توانایی انجام آن را دارند (رحیمی و همکاران، ۲۰۲۰).

-
1. Becker
 2. Møllerløgken, Loras & Pedersen

به‌طور کلی، در برنامه‌های ارشادگری، مربیان در زمینه‌ای خاص ارشدبودن و تخصص بیشتری در مقایسه با فراگیران دارند. مقالات کمی در مورد مربیانی وجود دارد که بخش زیادی از حرفه خود را صرف ارشادگری ورزشکاران می‌کنند؛ باین‌حال، موضوع مربیان ارشادگر، نظر چندان واضح و روشنی نیست و به انجام تحقیقات بیشتر در این زمینه نیاز است؛ بنابراین به مربیان پیشنهاد می‌شود:

- مهارت‌های ورزشی را در زمان ارتکاب اشتباه ورزشکاران بیان کنند؛
- رفتارهای واکنشی انضباطی را در حین تمرین و مسابقه مدنظر قرار دهند؛
- به مجموعه‌ای از اصول اخلاقی پایبند باشند که ورزشکاران پذیرفته‌اند.

تشکر و قدردانی

از ریاست و معاونت آموزشی محترم دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه شیراز که در انجام این پژوهش همکاری کردند، تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

1. Becker, A. J. (2009). It's not what they do, it's how they do it: Athlete experiences of great coaching. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 4(1), 93-119.
2. Bennie, A., & O'Connor, D. (2011). An effective coaching model: The perceptions and strategies of professional team sport coaches and players in Australia. *International Journal of Sport and Health Science*, 9, 98-104.
3. Breuer, M., & Klewe, L. (2021). Mentoring im Sport mit Kindern & Jugendlichen– Pilotstu-die bewegtes ICH. Jahrgang: Leipziger Sportwissenschaftliche Beiträge.
4. Côté, J., & Gilbert, W. (2009). An integrative definition of coaching effectiveness and expertise. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 4(3), 307-323.
5. Dibai Saber, Mohsen, & Sobhani Nejad. (2020). Identifying the components of the system for developing the competence of secondary school teachers from the perspective of experts. *Education and Learning Research*, 17(1), 61-75. (Persian)
6. Dixon, M. A. (2021). Finding Joy in the Journey: Sustaining a Meaningful Career in Sport Management. *Journal of Sport Management*, 1, 1-8.
7. Douglas, S., & Douglas, C. (2020). Professionally mentoring a novice coach. *Strategies*, 33(1), 44-46.
8. Downham, L., & Cushion, C. (2020). Reflection in a high-performance sport coach education program: A Foucauldian analysis of coach developers. *International Sport Coaching Journal*, 7(3), 347-359.
9. Evans, M. B., McGuckin, M., Gainforth, H. L., Bruner, M. W., & Côté, J. (2015). Coach development programmes to improve interpersonal coach behaviours: A systematic review using the re-aim framework. *British Journal of Sports Medicine*, 49(13), 871-877.

10. Fahim Devin, H., & Asadollahi, E. (2021). Investigating the mediating role of coaches'sense of humor in causative relation of transformational (inspirational) leadership with sport achievement motivation in elite athletes. *Organizational Behavior Management in Sport Studies*, 8(2), 93-102.
11. Falcao, W. R., Bloom, G. A., & Sabiston, C. M. (2020). The impact of humanistic coach training on youth athletes' development through sport. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 15(5-6), 610-620.
12. Fard, Z. R., Azadi, A., Khorshidi, A., Mozafari, M., O'Connor, T., Budri, A. M., ..., & Patton D. (2020). A comparison of faculty led, mentorship program and peer mentoring on nursing students wound dressing clinical skills. *Nurse Education Today*, 2020, 104378.
13. Fathi, F., Ameri, M. H., Jamyani, K., & Qaderzadeh, J. (2014). Relationship between leadership styles and efficiency of coaches of professional volleyball teams in the country. Paper presented at the Third National Student Conference of Sports Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran.
14. Fraina, M., & Hodge, S. R. (2020). Mentoring relationships among athletes, coaches, and athletic administrators: A literature review. *Journal for the Study of Sports and Athletes in Education*, 14(2), 140-164.
15. Ghosh, R., Hutchins, H. M., Rose, K. J., & Manongsong, A. M. Exploring the lived experiences of mutuality in diverse formal faculty mentoring partnerships through the lens of mentoring schemas. *Human Resource Development Quarterly*, 31(3), 319-340.
16. Gjesdal, S., Stenling, A., Solstad, B. E., & Ommundsen, Y. (2019). A study of coach-team perceptual distance concerning the coach-created motivational climate in youth sport. *Scandinavian Journal of Medicine & Science in Sports*, 29(1), 132-143.
17. Golpaigani, N., Zameni, F., & Usefi Saeedabasi, R. (2020). The impact of mentoring on the responsive education in macro-medical universities of region 1 based on the fourth-generation universities approach. *Journal of Medicine and Cultivation*, 29(2), 117-127. (Persian)
18. Grant, M. A., Bloom, G. A., & Lefebvre, J. S. (2020). Lessons learned: Coaches' perceptions of a pilot e-mentoring programme. *International Sport Coaching Journal*, 7(1), 22-30.
19. Gruber, J., Borelli, J. L., Prinstein, M. J., Clark, L. A., Davila, J., Gee, D. G., ..., & Weinstock, L. M. (2020). Best practices in research mentoring in clinical science. *Journal of Abnormal Psychology*, 129(1), 70.
20. Kazemmipour, A., Mehdipour, A., & Azmasha, T. Designing and compiling indicators for selecting the head coach of the Iranian national football team. *Sports Management Studies*, 32(12), 33-54. (Persian)
21. Langan, E., Blake, C., & Lonsdale, C. (2013). Systematic review of the effectiveness of interpersonal coach education interventions on athlete outcomes. *Psychology of Sport and Exercise*, 14(1), 37-49.

22. Lee, Y. H., & Woo, B. (2020). Mentoring relationship in sports and its applicability to positive youth development context: A literature review and recommendation. *Research in Dance and Physical Education*, 4(2), 53-73.
23. Leeder, T. M., & Sawiuk, R. (2021). Reviewing the sports coach mentoring literature: A look back to take a step forward. *Sports Coaching Review*, 10(2), 129-152.
24. Leeder, T. M., Russell, K., & Beaumont, L. C. (2021). Educative mentoring in sport coaching: A reciprocal learning process. *Cambridge Journal of Education*, 52(3), 309-326.
25. Leeder, T., & Cushion, C. (2020). The reproduction of 'coaching culture': A Bourdieusian analysis of a formalised coach mentoring programme. *Sports Coaching Review*, 9(3), 273-295.
26. Lefebvre, J. S. (2021). From mentoring to developmental networks: An examination of developmental relationships in sport (Doctoral dissertation). McGill University, Canada.
27. Lefebvre, J. S., Bloom, G. A., & Loughhead, T. M. (2020). A citation network analysis of career mentoring across disciplines: A roadmap for mentoring research in sport. *Psychology of Sport and Exercise*, 49, 101676.
28. Mallett, C. J., Trudel, P., Lyle, J., & Rynne, S. B. (2009). Formal vs. informal coach education. *International journal of sports science & coaching*, 4(3), 325-364.
29. Mantzourani, E., Chang, H., Fleming, G., & Desselle, S. P. (2021). Design fundamentals of mentoring programs for pharmacy professionals (Part 2): Considerations for mentors and mentees. *Research in Social and Administrative Pharmacy*, 17(2), 449-
30. Moen, F., & Federici, R. A. (2011). Perceptions of coach competence and perceived need satisfaction: Assessing a Norwegian Coach Competence Scale. *The International Journal of Coaching in Organizations*, 8(32), 124-138.
31. Møllerlækken, N. E., Lorås, H., & Pedersen, A. V. (2017). A comparison of players' and coaches' perceptions of the coach-created motivational climate within youth soccer teams. *Frontiers in Psychology*, 8, 109.
32. Mullen, C. A., & Klimaitis, C. C. (2021). Defining mentoring: A literature review of issues, types, and applications. *Annals of the New York Academy of Sciences*, 1483(1), 19-35.
33. Niroumand, P., Ghahremani, J., & Qasemzadeh Alishahi, A. (2022). Provide a model for mentoring new teachers in the country's educational system based on the data theory of the foundation from the perspective of sociology of education. *Sociological Studies*, 14(56), 225-240. (Persian)
34. Ostad Rahimi, A., Abdollahi, H. R. (2020). Investigating the relationship between senior teacher and self-efficacy of novice teachers. *Educational Innovations*, 76(19), 113-136. (Persian)
35. Palmer, C. (2019). Becoming a great mentor. *Monitor on Psychology*, 50(1), 48.
36. Salinas, Jr. C., Riley, P., Camacho, Jr. L., & Floyd, D. L. Mentoring experiences and perceptions of latino male faculty in higher education. *Hispanic Journal of Behavioral Sciences*. 2020, 42(1), 117-140.

37. Sawiuk, R., Leeder, T. M., Lewis, C. J., & Groom, R. (2022). Planning, delivering, and evaluating formalised sport coach mentoring: exploring the role of the Programme Director. *Sports Coaching Review*, 1-20.
38. Short, S. E., & Short, M. W. (2005). Essay: Role of the coach in the coach-athlete relationship. *The Lancet*, 366, S29-S30.
39. Stewart, J., & Knowles, V. (2003). Mentoring in undergraduate business management programmes. *Journal of European Industrial Training*.
40. Taghavi, H., Shabani, A., & Azadi, L. (2020). Investigating the role of Islamic mentoring in the development of research competencies of graduate students in the field of knowledge and information science. *Public Library Information Research*, 25(4), 621-643. (Persian)
41. Underhill, C. M. (2006). The effectiveness of mentoring programs in corporate settings: A meta-analytical review of the literature. *Journal of Vocational Behavior*, 68(2), 292-
42. Wagstaff, M., & Parker, A. (2020). Youth, "waithood," and social change: Sport, mentoring, and empowerment in Sub-Saharan Africa. *Journal of Sport for Development*, 9(1), 1-14.
43. Walker, L. F., Thomas, R., & Driska, A. P. (2018). Informal and nonformal learning for sport coaches: A systematic review. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 13(5), 694-707.
44. Zamani Nukaabadi, A., Aroufzadeh, S., Nazari, R., & Movahesi, A. (2020). Study of competencies' Iran sport coaching. *Research in Sport Science Education*, 1(1), 52-88.

ارجاع دهی

محمدی، مهدی؛ دریانوش، فرهاد؛ ناصری جهرمی، رضا؛ خادمی، سولماز؛ شادی، سولماز؛ روستا، فائزه. (۱۴۰۱). نقش‌های مربیان در ارشادگری ورزشکاران: یک مطالعه کیفی. *پژوهش در ورزش تربیتی*، ۱۰ (۲۹): ۲۸۹-۳۱۲.
شناسه دیجیتال: 10.22089/RES.2022.12684.2252

Mohammadi, M; Daryanoosh, F; Naseri Jahromi, R; Khademi, S; Shadi, S; Roosta, F. (2023). Coaches' Roles for Guidance of Athletes: Qualitative Study. *Research on Educational Sport*, 10 (29): 289-312. (Persian). DOI: 10.22089/RES.2022.12684.2252

